

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 19. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 11. februar 2011
Tidspunkt: Kl. 10.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Pia Adelsteen (DF), fungerende formand, Flemming Møller (V), Helle Sjelle (KF), Kim Mortensen (S), Morten Bødskov (S), Ole Vagn Christensen (S), Bjarne Laustsen (S), Pia Olsen Dyhr (SF), Meta Fuglsang (SF), Niels Helveg Petersen (RV), Per Clausen (EL), Line Barfod (EL)

Desuden deltog: Justitsminister Lars Barfoed, finansminister Claus Hjorth Frederiksen, udenrigsminister Lene Espersen, integrationsminister Birthe Rønn Hornbech, undervisningsminister Tina Nedergaard og fødevareminister Henrik Høegh

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3071 (retlige og indre anliggender - justitsdelen) den 24.-25. februar 2011

Punkterne 1-11 og 26 hører under Justitsministeriets ressort.

Punkt 24 hører under Økonomi- og erhvervsministeriets ressort.

Disse punkter blev forelagt af justitsministeren under punkt 1 på Europaudvalgets dagsorden.

De øvrige punkter blev forelagt af integrationsministeren under punkt 6 på Europaudvalgets dagsorden.

Justitsministeren: Om to uger afholdes der i Bruxelles rådsmøde om retlige og indre anliggender. Udvalget har modtaget et samlenotat om sagerne på rådsmødet, og jeg kan oplyse, at alle sagerne denne gang forelægges til orientering.

Rådsmødet er det første formelle rådsmøde på mit område under ungarsk formandskab, og som det ofte er tilfældet i forbindelse med det første formelle rådsmøde under et nyt formandskab, er der ikke så mange sager på dagsordenen.

Jeg vil i det følgende koncentrere mig om de væsentligste af sagerne.

Generelt om forbeholdet

Justitsministeren: Som efterhånden nævnt mange gange her i udvalget, overgik det politimæssige og strafferetlige samarbejde som bekendt med Lissabontraktatens ikrafttræden fra at være mellemstatsligt til at være overstatsligt. Det indebærer, at samarbejdet blev omfattet af det danske retsforbehold.

I forbindelse med den sidste forelæggelse af en RIA-rådsmødedagsorden her i udvalget blev der efterspurgt en tydeligere markering i samlenotatet af, hvilke sager der er omfattet retsforbeholdet. Det har vi forsøgt at efterkomme ved som noget nyt at anføre umiddelbart under overskriften for hvert dagsordenspunkt, om

sagen er forbeholdsramt eller ej. Det håber jeg, I har bemærket. Herudover fremgår det nu som det første i resuméerne, hvilken betydning retsforbeholdet har for de enkelte sager på rådsmødedagsordenen.

Som det fremgår af samlenotatet, er dagsordenens punkt 4 og 10 omfattet af retsforbeholdet. Det drejer sig om et direktivforslag om retten til information under straffesager og et forordningsforslag om revision af den såkaldte Bruxelles I-forordning.

Det fremgår desuden af samlenotatet, at dagsordenens punkt 3, der drejer sig om et direktivforslag om anvendelse af passagerlister – også kaldet PNR-oplysninger – forventes at være omfattet af Danmarks retsforbehold. Direktivforslaget blev fremsat for få dage siden, og vi har kunnet konstatere, at det er omfattet af retsforbeholdet.

Når vi kender det endelige resultat af forhandlingerne om de forbeholdsramte forslag, og hvis det danske retsforbehold fortsat eksisterer til den tid, vil vi i Justitsministeriet selvfølgelig overveje, om der vil være behov for at gennemføre retsakterne i dansk ret.

Direktivforslaget om anvendelse af PNR-oplysninger med henblik på retshåndhævelse vil Danmark dog ikke have mulighed for at gennemføre ensidigt, fordi der er tale om gensidige forpligtelser medlemsstaterne imellem.

Dansk politi har længe efterspurgt et sådant europæisk PNR-system, da det er politiets opfattelse, at anvendelse af passagerlisteoplysninger udgør et nyttigt efterforskningsværktøj i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme og anden alvorlig kriminalitet. Vi vil derfor i Justitsministeriet, når vi kender det endelige resultat af forhandlingerne om forslaget, nøje vurdere behovet for at blive tilknyttet direktivforslaget ved indgåelse af en parallelaftale – eller en anden form for samarbejdsaftale – mellem EU og Danmark.

Som jeg tidligere har understreget over for udvalget, viser de hidtidige erfaringer med parallelaftaler, at Danmark ikke på forhånd kan forvente, at en anmodning om en parallelaftale vil blive imødekommet, at EU anser parallelaftaler for at have ekstraordinær og midlertidig karakter, og at indgåelsen af sådanne aftaler er en meget langstrakt proces.

Forordningsforslaget om revision af den såkaldte Bruxelles I-forordning, der drejer sig om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelse på det civil- og handelsretlige område, bygger på princippet om gensidig anerkendelse og kan derfor heller ikke gennemføres ensidigt. Hvis forslaget vedtages, vil Danmark imidlertid i kraft af en tidligere indgået parallelaftale mellem Danmark og EU kunne meddele, at Danmark vil gennemføre indholdet af forordningen, og i så fald vil forordningen gælde på mellemfolkeligt grundlag mellem Danmark og de øvrige medlemsstater.

Det var lidt generelt om forbeholdssituationen. Forbeholdet vedrører som nævnt 3 konkrete dagsordenspunkter.

Den fungerende formand var glad for, at det nu stod først i resumeet, om forslaget vedrører et område, hvor Danmark har et forbehold.

Line Barfod henviste til, at justitsministeren i forbindelse med direktivet om menneskehandel tidligere havde oplyst, at EU havde meddelt, at Danmark ikke kunne tilslutte sig en rammeafgørelse. Hun spurgte, om der var kommet nogen afklaring af den sag.

Justitsministeren gjorde i svaret til Line Barfod opmærksom på, at den situation, der opstod, var, at Rådets juridiske tjeneste havde en anden fortolkning af, hvordan vort forbehold skal forstås. I den sag forelå der en gammel rammeafgørelse, som blev erstattet af et direktiv. Vi er på grund af vort retsforbehold ikke omfattet af det nye direktiv. Vor fortolkning af retsforbeholdet har hidtil været – hvilket hidtil har været ubestridt fra Kommissionen og Rådet – at så er vi ikke omfattet af det nye direktiv, og den gamle rammeafgørelse er faldet bort. Rådets juridiske tjeneste siger nu, at Danmark stadig er omfattet af den gamle rammeafgørelse, men vi er ikke omfattet af det nye direktiv. Det kan føre til mærkværdige situationer, idet der så stadig er gensidige forpligtelser i henhold til den gamle rammeafgørelse i forhold til Danmark. Vi fører stadig drøftelser med Rådet om fortolkningen, så situationen er uafklaret.

Justitsministeren tilføjede, at det store flertal i Rådet har accepteret den juridiske tjenestes fortolkning konkret i forhold til menneskehandelsdirektivet, men det er ikke nødvendigvis sådan, at det er en generel fortolkning. Der er ikke sket noget nyt siden sidst i sagen.

Line Barfod forstod ikke helt svaret og spurgte, om vi stadig har mulighed for at tilslutte os direktivet om menneskehandel.

Justitsministeren sagde, at vi ikke bare kan tilslutte os direktivet, da vi har et forbehold. Om vi vil søge en parallelaftale, er ikke et forhold, Rådets juridiske tjeneste blander sig i.

Line Barfod spurgte, hvad det ville betyde, hvis Danmark indgik en parallelaftale vedrørende menneskehandel. Og hvad indebærer det i forhold til den gamle rammeafgørelse?

Justitsministeren gentog, at den juridiske tjeneste ikke blander sig i, om vi kan indgå en parallelaftale. Men som han tidligere havde været inde på, er det et spørgsmål, om Rådet vil acceptere, at vi får en parallelaftale. Hvis vi opnår en parallelaftale, mente justitsministeren, at så måtte den gamle rammeafgørelse falde væk. Ellers kunne der jo komme til at gælde modstridende regler.

1. Forslag til rådets konklusioner om gennemførelsen af EU's interne sikkerhedsstrategi

– *Vedtagelse*

KOM (2010) 0673

Rådsmøde 3071 – bilag 1 (samlenotat side 4)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (10) – bilag 157 (senest behandlet i EUU 26/11-10)
(pkt. ikke nævnt)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

Meta Fuglsang noterede sig, at der står, at sagen ikke giver anledning til at redegøre for gældende dansk ret. Hun ville gerne vide, om der er elementer i forslaget til rådskonklusioner, der skiller sig ud fra dansk ret.

Justitsministeren svarede, at der ikke lægges op til nogen ændringer af den danske lovgivning her og nu, idet der alene er tale om rådskonklusioner, som ikke er retligt bindende.

Meta Fuglsang undrede sig over, at man skriver, at man ikke kender det nærmere indhold af udkastet til rådskonklusioner, og ikke redegør for forholdet til gældende dansk ret, men alligevel tror vi, at Danmark kan tilslutte sig rådskonklusionerne.

Justitsministeren sagde, at når vi forventer at kunne tilslutte os konklusionerne, er det fordi vi ikke forventer, at de på nogen måde vil indebære noget substantielt kontroversielt. I øvrigt vil de ikke være bindende for Danmark.

2. Orientering om samarbejdet mellem EU og USA inden for RIA-området

- *Orientering fra formandskabet*
Rådsmøde 3071 – bilag 1 (samlenotat side 7)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

3. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anvendelse af passagerlister (PNR-oplysninger) med henblik på retshåndhævelse¹

– *Præsentation*

KOM (2011) 0032

Rådsmøde 3071 – bilag 1 (samlenotat side 9)

KOM (2007) 0654 – bilag 2 (grundnotat af 17/1-08)

KOM (2007) 0654 – svar på spørgsmål 1, fra udenrigsministeren

KOM (2007) 0654 – svar på spørgsmål 2, fra udenrigsministeren

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 109 (side 263, senest behandlet i EUU 14/11-08)

EUU alm. del (08) – bilag 41 (side 43, behandlet i EUU 10/10-08)

Rådsmøde 2887 – bilag 4 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde - RIA 24-25/7-08)

1) Forslaget forventes fremsat efter TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, vil i så fald finde anvendelse, hvilket indebærer, at foranstaltningerne ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Justitsministeren: Som allerede nævnt drejer dagsordenens punkt 3 sig om et direktivforslag om anvendelse af PNR-oplysninger med henblik på retshåndhævelse.

I 2007 fremsatte Kommissionen et forslag til rammeafgørelse om anvendelse af PNR-oplysninger. Forslaget til rammeafgørelse bortfaldt imidlertid som følge af Lissabontraktatens ikrafttræden.

Kommissionen har for få dage siden fremsat et nyt direktivforslag om anvendelse af PNR-oplysninger.

Forslaget har til formål at harmonisere medlemsstaternes lovgivning vedrørende forpligtelser for lufttransportvirksomheder, som flyver mellem mindst én medlemsstats område og et tredjeland, til at stille visse passageroplysninger til rådighed for de kompetente myndigheder i medlemsstaterne med henblik på forebyggelse, afsløring, efterforskning og retsforfølgelse af terrorhandlinger og organiseret kriminalitet.

Vi er for øjeblikket i gang med at gennemgå forslaget nærmere, men helt overordnet kan jeg oplyse, at forslaget forpligter medlemsstaterne til at udpege en national myndighed til at være passageroplysningsenhed, som skal være ansvarlig for indsamling og analyse af PNR-oplysninger.

Forslaget indeholder herudover bestemmelser vedrørende lufttransportvirksomhedernes forpligtelser til at stille PNR-oplysninger til rådighed for passageroplysningsenheden.

Der fastsættes endvidere bl.a. regler om udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder, om overførsel af oplysninger til tredje-lande og om hvor længe oplysninger må opbevares.

Forslaget indeholder derudover bl.a. et kapitel vedrørende databeskyttelse og datasikkerhed.

Når der til sin tid – og der vil formentlig gå ganske lang tid – er opnået enighed om direktivforslaget mellem Europa-Parlamentet og Rådet, vil vi som sagt meget nøje vurdere, om der er behov for at forsøge at blive tilknyttet dokumentet i form af en parallelaftale.

Meta Fuglsang ville gerne vide, hvilke erfaringer vi har med den foreløbige brug af PNR-oplysninger, og om der lægges op til mere, end der er gældende i dansk ret nu.

Justitsministeren svarede, at det var for tidligt at sige noget herom.

4. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om retten til information under straffesager*

– *Orientering fra formandskabet*

KOM (2010) 0392

Rådsmøde 3071 – bilag 1 (samlenotat side 12)

KOM (2010) 0392 – bilag 1 (grundnotat af 22/9-10)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag 157 (side 361, senest behandlet i EUU 26/11-10)

EUU alm. del (10) – bilag 94 (side 188, behandlet i EUU 5/11-10)

*) Forslaget er fremsat efter TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse, hvilket indebærer, at foranstaltningerne ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Justitsministeren: Det næste punkt på dagsordenen er punkt 4, der handler om et direktivforslag om ret til information under straffesager.

Direktivforslaget har til formål at regulere myndighedernes forpligtelse til at informere om, hvilke rettigheder man efter national ret har som mistænkt eller tiltalt i en straffesag.

Sagen er blevet nævnt over for udvalget flere gange før, senest forud for råds-mødet i december sidste år.

Direktivforslaget behandles efter den fælles beslutningsprocedure i Lissabontraktaten, hvilket som bekendt indebærer, at Europa-Parlamentet er medlovgiver.

På rådsmødet i december blev der opnået enighed blandt medlemsstaterne om en generel indstilling til direktivforslaget, der kunne danne grundlag for, at formandskabet kunne indlede forhandlinger med Europa-Parlamentet.

Det er forventningen, at formandskabet på det kommende rådsmøde vil redegøre for status for forhandlingerne med Europa-Parlamentet.

Line Barfod henviste til, at der står, at ens advokat kan få adgang til en række oplysninger, og spurgte, hvilken advokat der er tale om, den danske eller den udenlandske fra det land, som ønsker oplysningerne.

Pia Adelsteen henviste til, at der i forbindelse med forslaget om retten til information står under "Baggrund", at "Gennemførelsen af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager forudsætter, at medlemsstaterne har tillid til hinandens strafferetlige systemer." Derfor undrede det hende, at man skriver, at nærhedsprincippet er overholdt – set i lyset af listen over overtrædelser af retten til en retfærdig rettergang. Hun nævnte, at Rumænien har 30 overtrædelser i 2010, Polen har 20, Frankrig har 10, Italien har 9. Kan man så sige, at man har tillid til de systemer?

Justitsministeren svarede Line Barfod, at det er vore egne retsregler i retsplejeloven, som regulerer, hvilke advokater der er tale om. Det er der ikke en regulering af i direktivet.

Hun svarede Pia Adelsteen, at forslaget ikke er i strid med nærhedsprincippet, idet det blot drejer sig om at udveksle informationer.

Line Barfod var med på, at det er den danske retsplejelov, der regulerer, i hvilket omfang man har mulighed for at få en advokat i Danmark, og hvilke oplysninger han skal have adgang til. Det er imidlertid svært at forsvare sig mod udlevering, hvis man ikke kender retsreglerne i det land, som kræver én udleveret, så spørgsmålet er, om man også kan få en udenlandsk advokat tilknyttet, og om myndighederne kan give de samme oplysninger til denne advokat.

Pia Adelsteen henviste til, at Landsforeningen af forsvarsadvokater skriver, at de ikke mener, direktivet lever op til den europæiske menneskeretskonvention. Hun ville gerne vide, om justitsministeren mener, dette er rigtigt.

Justitsministeren gentog i svaret til Lone Barfod, at direktivet ikke blander sig i, hvor mange advokater man har ret til, men handler om informationsstrømmen. Han mente, det måtte følge af forholdets natur, at hvis man har ret til flere advokater, må de alle have ret til den samme information, og de må også have mulighed for at kommunikere indbyrdes.

I svaret til Pia Adelsteen henviste han til, at det fremgår af artikel 10 i direktivet, at der ikke er noget i direktivet, som kan fortolkes som en begrænsning i eller en fravigelse af den nationale eller internationale lovgivning, som måtte give en højere beskyttelse. Derfor er der ingen grund til bekymring.

Line Barfod var enig i, at sund fornuft tilsagde, at det var sådan, som justitsministeren sagde, men det er ikke altid, juraen er i overensstemmelse med sund fornuft.

Justitsministeren gentog, at direktivet ikke siger noget om antallet af advokater og deres indbyrdes kommunikation.

5. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om angreb på informationssystemer og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2005/222/RIA*

– *Orientering fra formandskabet*

KOM (2010) 0517

Rådsmøde 3071 – bilag 1 (samlentat side 26)

KOM (2010) 0517 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 4/11-10)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (10) – bilag 94 (side 194, senest behandlet i EUU 5/11-10)

*) Forslaget er fremsat efter TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse, hvilket indebærer, at foranstaltningerne ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

Meta Fuglsang ville gerne have at vide, hvad man tænkte på, når man i samlenotatet på side 29 taler om "værktøjer", og hvilken kriminaliseringsgrad forslaget handler om.

Justitsministeren sagde, at sagen stadig væk er under forhandling. Forslaget bygger på den it-konvention, der er gældende, og indeholder som udgangspunkt de samme oplysninger og de samme værktøjer.

6. SIS II

– *Status*

Rådsmøde 3071 – bilag 1 (samlenotat side 38)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (10) – bilag 157 (side 368, senest behandlet i EUU
26/11-10)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

7. En global metode til beskyttelse af personoplysninger i Den Europæiske Union

– *Vedtagelse*

KOM (2010) 0609

Rådsmøde 3071 – bilag 1 (samlenotat side 42)

KOM (2010) 0609 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 19/11-10)

KOM (2010) 0609 – bilag 2 (henvendelse af 8/2-11 fra Forbrugerrådet)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (10) – bilag 157 (side 371, senest behandlet i EUU 26/11-10)

Justitsministeren: Punkt 7 på dagsordenen handler om et udkast til rådskonklusioner om Kommissionens meddelelse om en global metode til beskyttelse af personoplysninger.

Kommissionens meddelelse fastlægger en metode til en modernisering af EU-retlige regler om beskyttelse af personoplysninger og nævner en række databeskyttelsesretlige emner, som Kommissionen har til hensigt at undersøge nærmere.

Det er forventningen, at der på rådsmødet vil blive forelagt et udkast til rådskonklusioner, hvori der peges på en række databeskyttelsesretlige emner og problemstillinger, som Kommissionen efter Rådets opfattelse bør inddrage i den videre proces.

8. Bulgariens og Rumæniens fulde deltagelse i Schengensamarbejdet

– Status

Rådsmøde 3071 – bilag 1 (samlenotat side 47)

Justitsministeren: Punkt 8 på dagsordenen drejer sig om Bulgariens og Rumæniens fulde deltagelse i Schengensamarbejdet.

Da Bulgarien og Rumænien tilbage i 2007 blev medlemmer af EU, blev de Schengenregler, der hænger direkte sammen med afskaffelsen af personkontrollen ved de indre grænser, ikke sat i kraft i forhold til de to lande.

Det følger af den protokol, der er tilknyttet EU-tiltrædelsestraktaten for Bulgarien og Rumænien, at Rådet afgør, hvornår den indre grænsekontrol i forhold til de to lande kan ophæves.

Denne afgørelse kan først træffes, når det i overensstemmelse med de relevante procedurer er sikret, at de to lande fuldt ud lever op til det regelsæt, der gælder for Schengenlande.

Afgørelsen om ophævelse af den indre grænsekontrol træffes med enstemmighed af Rådet efter høring af Europa-Parlamentet.

Med henblik på at vurdere, om Bulgarien og Rumænien lever op til det nævnte regelsæt, er der iværksat en evalueringsprocedure, som indebærer, at et eksperthold bestående af repræsentanter fra de nuværende Schengenlande og Kommissionen fører tilsyn med og kontrollerer gennemførelsen af Schengenreglerne i de to lande.

Det forventes, at formandskabet på rådsmødet vil orientere om status for Bulgariens og Rumæniens optagelse i Schengensamarbejdet.

Frankrig og Tyskland har anført, at det er for tidligt at optage Bulgarien og Rumænien i Schengensamarbejdet, og at optagelse bør udskydes, indtil Bulgarien og Rumænien har gjort yderligere fremskridt.

Da Schengenevalueringen endnu ikke er fuldt ud gennemført i forhold til Bulgarien og Rumænien, er det på nuværende tidspunkt for tidligt at tage stilling til, hvornår de to lande kan optages som fuldgældige Schengenmedlemmer, men sagen vil på et senere tidspunkt på ny blive forelagt for udvalget.

Line Barfod bad om en uddybning vedrørende Bulgariens og Rumæniens fulde deltagelse i Schengensamarbejdet. Hun var meget betænkelig ved det, idet det er to lande, hvor der er store problemer med korruption.

Pia Adelsteen henviste til justitsministerens udtalelse om, at evalueringen ikke er færdig, og spurgte derfor, om Tyskland og Frankrig har foruddiskonteret denne evaluering, siden de kan sige, at de ikke mener, Bulgarien og Rumænien er klar.

NOT **Justitsministeren** var ikke sikker på, at han kunne give Line Barfod en udtømmende oplysning af de krav, der bliver stillet til de to lande, og hvad man i øjeblikket er i gang med at se på, men ville vende tilbage til det skriftligt.

Han svarede Pia Adelsteen, at han ikke mente, Frankrig og Tyskland havde foruddiskonteret evalueringen, men bare mente, at da der er en evalueringsproces i gang, kan vi ikke på nuværende tidspunkt sige, at Bulgarien og Rumænien fuldt ud kan deltage i Schengensamarbejdet.

9. Udkast til Rådets konklusioner om Rådets rolle i den effektive implementering af EU's charter om grundlæggende rettigheder

– *Vedtagelse*

KOM (2010) 0573

Rådsmøde 3071 – bilag 1 (samlenotat side 52)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

10. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (omarbejdning)*

– *Præsentation af forslaget*

KOM (2010) 0748

Rådsmøde 3071 – bilag 1 (samlenotat side 56)

KOM (2010) 0748 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 3/2-11)

*) Forslaget er fremsat efter TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse, hvilket indebærer, at foranstaltningerne ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Justitsministeren: Til sidst vil jeg nævne dagsordenens punkt 10, der drejer sig om en revision af Bruxelles I-forordningen.

Bruxelles I-forordningen, der trådte i kraft i 2002, fastlægger bl.a., hvilken retsin- stans – eller retsinstanser – der har kompetence til at løse en tvist på tværs af landegrænserne, og sikrer, at retsafgørelser, der er afsagt i en EU-medlemsstat, let kan anerkendes og fuldbyrdes i en anden medlemsstat.

Forslaget lægger bl.a. op til en afskaffelse af eksekvatur – dvs. det forhold at en retsafgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat, først kan fuldbyrdes i en anden medlemsstat, når der er truffet afgørelse herom i denne medlemsstat.

Der er tale om et nyt forslag til forordning, som på rådsmødet bliver præsenteret for ministrene, og der har hidtil kun været nogle helt indledende drøftelser om forslaget, så udvalget vil senere høre mere til sagen.

Jeg vil dog nævne, at Danmark under forhandlingen vil være særligt opmærksom på den problemstilling, som er knyttet til såkaldt injurieturisme. Afhængigt af udfaldet af to verserende sager ved EU-Domstolen, som jeg senere på mødet gerne vil orientere om, kan det således blive aktuelt at prøve at få justeret i relevante dele af forslaget.

Pia Adelsteen henviste til, at der på side 59 i samlenotatet står: "Kommissionen har anført, at anmodninger om eksigibilitetspåtegninger næsten altid imødekommes, og at anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske retsafgørelser yderst sjældent afslås." Hun spurgte, hvornår man ikke imødekommer sådanne anmodninger – og hvorfor.

Justitsministeren svarede, at i dag indbringes en anmodning om fuldbyrdelse for fogedretten i Danmark. Han havde ikke konkrete oplysninger om afslag, så han kunne ikke svare på det konkrete spørgsmål.

11. E-justice

– Status

Rådsmøde 3071 – bilag 1 (samlenotat side 78)

EUU alm. del (09) – bilag 324 (handlingsplan for europæiske ejustice af 15/4-10)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag 157 (side 377, senest behandlet i EEU 26/11-10, punktet ikke omtalt)

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 408, behandlet i EEU 27/11-09)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

24. Rapport fra Kommissionen om evaluering af de første 6 mdr. af implementeringen af TFTP-aftalen med USA (SWIFT-aftalen)

– Præsentation

KOM (2009) 0703

Rådsmøde 3071 – bilag 3 (supplerende samlenotat)

KOM (2009) 0703 – svar på spørgsmål 1-15

EU-note (09) - E 46 (EU-note af 2/7-10)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. Del (09) – bilag 447 (side 1165, senest behandlet i EEU 28/5-10)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

26. Siden sidst

Mundtlig orientering om væsentlige, verserende retssager ved Domstolen på Justitsministeriets område

- a) Sag C-509/09 e-Data Advertising
EUU alm. Del (09) – bilag 306 (notat af 30/3-09 vedr. afgivelse af indlæg)
- b) Sag C-161/10 Martinez
EUU alm. Del (09) – bilag 468 (notat af 8/7-10 vedr. afgivelse af indlæg)

Justitsministeren: Jeg vil afslutningsvis gerne orientere udvalget om to væsentlige sager ved EU-Domstolen på Justitsministeriets område.

Sagerne handler om rækkevidden af værnetingsreglen i Bruxelles I-forordningens artikel 5, nr. 3, i forhold til sager om krænkelse af personlige rettigheder som følge af ytringer udbredt via hjemmesider. Bruxelles I-forordningen er den forordning, som nu er under revision, som jeg nævnte tidligere.

Sagerne kan have betydning i forhold til det, man kalder injurieturisme, altså sager hvor sagsøger anlægger sag om ærekrænkelse i et land, hvor lovgivningen er særligt gunstig for sagsøgeren, men som sagsøgeren eller sagsøgte ikke har nogen særlig tilknytning til.

Det er et område, som regeringen følger tæt, og som jeg ved, Folketinget også tidligere har interesseret sig for.

Regeringen finder det derfor vigtigt, at Domstolen i de to sager, jeg orienterer om her i dag, får kendskab til de danske synspunkter og holdninger.

Jeg vil lige minde om, at Europaudvalget er skriftligt orienteret om begge sager.

Den første sag er e-Data Advertising, hvor regeringen den 31. marts 2010 afgav skriftligt indlæg.

I den anden sag, Martinez, har regeringen afgivet skriftligt indlæg den 13. juli 2010.

Sagerne er efterfølgende blevet slået sammen og behandles i EU-Domstolens store afdeling.

Sagerne drejer sig om rækkevidden af værnetingsreglen i Bruxelles I-forordningens artikel 5, nr. 3, i forhold til sager om krænkelse af personlige rettigheder som følge af ytringer udbredt via hjemmesider.

EU-Domstolens vurdering af sagerne kan derfor få betydning for, i hvilket omfang personer bosat i en medlemsstat kan sagsøges i andre medlemsstater for at have offentliggjort informationer på internettet, der potentielt krænker andre personers rettigheder. Eller med andre ord hvor tæt en tilknytning til en medlemsstat en sag skal have, før en domstol har kompetence til at pådømme sagen.

I det omfang Bruxelles I-forordningens regler giver sagsøgeren mulighed for at anlægge sag i flere forskellige medlemsstater, vil sagsøgeren kunne vælge at

anlægge sagen i den medlemsstat, som har den for sagsøgeren mest favorable retstilstand. Dette betegnes ofte som forumshopping.

Regeringen har i de skriftlige indlæg argumenteret for, at muligheden for forumshopping bør begrænses i videst muligt omfang, ikke mindst af hensyn til journalisters og andres mulighed for at forudsige deres retstilling i forbindelse med eller forud for offentliggørelse af informationer på internettet.

Regeringen har endvidere argumenteret for, at retterne i en medlemsstat, hvor den ansvarlige for en hjemmeside ikke er etableret, kun bør være kompetente, hvis det anfægtede indhold eller hjemmesiden har en særlig tilknytning til den medlemsstat, hvor retten er beliggende, der rækker ud over den blotte mulighed for at kunne besøge hjemmesiden på et sprog, som sagsøgeren forstår.

Regeringen har den 14. december 2010 afgivet mundtligt indlæg i sagerne.

Regeringen argumenterede bl.a. for, at en bred fortolkning af artikel 5, nr. 3, vil kunne skabe en usikker retstilstand for journalister og andre medier, der offentliggør artikler, fotos eller tegninger på internettet, da man som medie ikke har mulighed for at beskytte sig mod søgsmål ved at overholde lovgivningen i den eller de medlemsstater, som artiklens indhold retter sig mod.

En bred fortolkning af artikel 5, nr. 3, vil kunne medføre, at medierne konstant skal sikre sig, at artiklerne overholder lovgivningen i samtlige medlemsstater, hvilket ikke vil være muligt i praksis for langt de fleste medier. Det kan derfor frygtes, at medierne for at beskytte sig mod søgsmål vil føle sig tilskyndet til at holde sig tilbage og undgå at offentliggøre kontroversielle historier på internettet. Det ville være skadeligt for ytringsfriheden og for pluralismen inden for medieverdenen og dermed i virkeligheden for demokratiet.

Vi regner med, at generaladvokaten den 9. marts 2011 vil komme med sit forslag til afgørelse i sagerne. Endelig dom forventes afsagt i løbet af 2011.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 3067 (økonomi og finans) den 15. februar 2011

Dagsordenspunkt 1a, 1b, 4a, 4b, 5, 6, 7, 8 og 10a hører under Finansministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 2 og 3 hører under Skatteministeriets ressort.

Alle punkterne blev forelagt af finansministeren.

Finansministeren forelagde det lukkede punkt, punkt 10, før han forelagde de øvrige punkter på rådsmødes dagsorden.

Finansministeren: Dagsordenspunkt 1b om den bredere makroøkonomiske overvågning i det styrkede økonomiske samarbejde for så vidt angår forslaget om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer og punkt 7 om Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2009 forelægges til forhandlingsoplæg. De øvrige sager forelægges udvalget til orientering.

Jeg har ingen kommentarer til sagerne om udnævnelse af et nyt direktionsmedlem i ECB og sagen om forberedelse af det kommende G20-finansministtermøde.

Jeg henviser til de aktuelle notater for sagernes nærmere indhold.

1. Styrket økonomisk samarbejde i EU – status for arbejdet

a) stabilitets- og vækstpaktens forebyggende og korrigerende del, effektiv håndhævelse af budgetovervågningen i euroområdet og nationale budgetmæssige rammer

Politisk drøftelse

KOM (2010) 0522, KOM (2010) 0523, KOM (2010) 0524 og KOM (2010) 0526

Rådsmøde 3067 – bilag 1 (samlenotat side 3)

KOM (2010) 0522 - bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 23/11-10)

KOM (2010) 0522 - svar på spørgsmål 1

KOM (2010) 0523 - bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 23/11-10)

KOM (2010) 0524 - bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 23/11-10)

KOM (2010) 0526 - bilag 2 (grund- og nærhedsnotat af 23/11-10)

KOM (2010) 0526 - svar på spørgsmål 1

KOM (2010) 0526 - svar på spørgsmål 2

KOM (2010) 0526 - bilag 1 (fælles fransk/tysk deklARATION)

EUU alm. del (10) - svar på spørgsmål 1

EUU alm. del (10) - svar på spørgsmål 2

EUU alm. del (10) - svar på spørgsmål 3

KOM (2010) 0367 - svar på spørgsmål 7

Det Europæiske Råd 28-29/10-10 - bilag 5 (konklusioner fra mødet i DER)

EU-note (10) - E 3 (notat af 7/10-10 fra den økonomiske konsulent)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. Del (10) – bilag 246 (Senest behandlet i EUU 14/1-11) (foreløbigt referat)

EUU alm. del (10) - bilag 170 (side 450, behandlet i EUU 3/12-10)

EUU alm. del (10) - bilag 67 (side 66 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 15/10-10)

EUU alm. del (09) - bilag 490 (side 1489 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 9/7-10)

EUU alm. del (09) - bilag 449 (side 1270 FO, forhandlingsoplæg forelagt i EUU 4/6-10)

b) En bredere makroøkonomisk overvågning

Politisk drøftelse

Rådsmøde 3067 – bilag 1 (samlenotat side 7)

FO

l) Forordning om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer

KOM (2010) 0527

Rådsmøde 3067 – bilag 1 (samlenotat side 7)

KOM (2010) 0527 - bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 23/11-10)

KOM (2010) 0527 - svar på spørgsmål 1

KOM (2010) 0527 - svar på spørgsmål 2

KOM (2010) 0527 - svar på spørgsmål 3

II) Forordning om håndhævelsesmekanismer til effektiv korrektion af makroøkonomiske ubalancer i euroområdet

KOM (2010) 0525

Rådsmøde 3067 – bilag 1 (samlenotat side 7)

KOM (2010) 0525 - bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 23/11-10)

Finansministeren: EU-landene drøfter aktuelt udmøntningen af taskforcens anbefalinger til styrkelse af det økonomiske samarbejde i EU. Forhandlingerne foregår i en rådsarbejdsgruppe, som med udgangspunkt i Kommissionens forslag til retsakter drøfter ændringer af stabilitets- og vækstpakten med videre.

Det er rådsarbejdsgruppens kommende færdige udkast til retsakter, som vil blive forelagt Rådet med henblik på politisk enighed. Der forventes en statusdrøftelse på det kommende rådsmøde og politisk enighed om retsakterne på rådsmødet den 15. marts og efterfølgende forhandlinger med Europa-Parlamentet. Målet er, at reformen kan være færdig i sommeren 2011.

Jeg vil henvise til mine løbende forelæggelser her i udvalget og til grundnotaterne om Kommissionens forslag. Jeg forklarede processen og forelagde sagen til forhandlingsoplæg forud for Økofin den 18. januar, hvor forhandlingsoplægget angik forslagene vedrørende stabilitets- og vækstpakten samt nationale budgetrammer og til orientering et forslag om nye økonomiske sanktioner for eurolande under stabilitets- og vækstpakten.

Forhandlingsoplægget i dag angår forslaget til forordning om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer med henblik på at kunne tilslutte sig den ventede politiske enighed om det kommende færdige udkast til retsakt på Økofin i marts.

Derudover er der et forslag om håndhævelsesmekanismer i form af økonomiske sanktioner i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer for eurolandene. Det forelægges til orientering, da lande uden for euroen ikke er omfattet og derfor ikke har stemmeret. Forslagene udgør tilsammen operationaliseringen af den bredere makroovervågning i eurolandene.

Overordnet tegner der sig et billede af et forslag om forebyggelse og korrektion af makroubalancer, som ligger inden for rammerne af de hidtidige forhandlingsoplæg til dansk holdning, senest den 14. januar.

Det punkt, der drejer sig om forordningen om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer, er det punkt, jeg forelægger til forhandlingsoplæg.

Taskforcens anbefalinger om en bredere makroøkonomisk overvågning ligger generelt på linje med Kommissionens forslag. Der er således bred opbakning blandt EU-landene til den operationalisering af den bredere makroøkonomiske overvågning, som Kommissionens forslag lægger op til.

Taskforcen anbefaler en ny ramme for overvågning af makroøkonomiske ubalancer i medlemslandene, der består af dels et identificerende og forebyggende element, hvor risikoen for makroøkonomiske ubalancer adresseres, og dels et korrigerende element, hvor opbyggede uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer håndteres.

Der anbefales en årlig vurdering af eksistensen eller risikoen for makroøkonomiske ubalancer i sammenhæng med vurderingen af landenes stabilitets- og konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer. Vurderingen inddrager en advarselsmekanisme baseret på et scoreboard med nogle indikatorer og en økonomisk analyse.

Der ventes at kunne opnås enighed om, at der er behov for en differentiering af tærskelværdier for eurolande og ikke-eurolande, særligt for lande med flydende valutaer over for euroen eller eventuelt for lande, som befinder sig i en økonomisk konvergensproces mod de mere udviklede medlemslande. Det drøftes fortsat, om der skal være mulighed for en symmetrisk eller asymmetrisk behandling af tærskelværdier for visse indikatorer, det vil sige om for eksempel store overskud på betalingsbalancen skal betragtes som en potentiel ubalance.

Der er enighed om, at scoreboardet skal kunne tilpasses over tid, og at listen af indikatorer og fremtidige opdateringer skal endosseres af Rådet på linje med taskforcens anbefaling. Der er enighed om, at resultaterne af scoreboardet ikke skal fortolkes mekanisk, men suppleres med økonomisk analyse, hvor en samlet vurdering heraf kan danne grundlag for en dybdegående analyse af ubalancerne karakter. Denne analyse skal vurdere, om ubalancerne kan siges at være uforholdsmæssigt store. Proceduren kan føre til, at Rådet vedtager en henstilling til det pågældende land.

Der er bred enighed blandt landene om, at der er behov for at definere nogle generelle kriterier for, hvornår en dybdegående analyse skal iværksættes. Der er lagt op til, at Kommissionen præsenterer sin årlige rapport baseret på advarselsmekanismen og den økonomiske analyse for Rådet og eurogruppen, som vil drøfte rapporten, før end der foretages eventuel dybdegående analyser. Kommissionen vil skulle tage højde for Rådets og eurogruppens konklusioner, mens det formelt er Kommissionen, der har initiativret og kan træffe den endelige beslutning om iværksættelse af en dybdegående analyse.

Der er på basis af de indledende drøftelser i rådsarbejdsgruppen bred støtte blandt landene til Kommissionens forslag vedrørende en procedure for uforholdsmæssigt store ubalancer, herunder Rådets henstillinger samt Kommissionens og Rådets vurderinger af landenes handlingsplaner for korrigerende tiltag og endelig ophævelse af proceduren.

De foreløbige drøftelser har vist, at flere lande, heriblandt Danmark, lægger vægt på, at detaljeringsgraden i Rådets henstillinger differentieres og baseres på ubalancerne karakter og potentielle skadevirkning. Det vil sige, at anbefalingerne – herunder eventuelle anbefalinger til midler for at adressere ubalancerne – bør være mere detaljerede, jo større og mere alvorlige ubalancer der er tale om i det konkrete tilfælde.

Der er udsigt til, at vi lander på en løsning, som imødekommer landenes ønske om en sådan gradueret tilgang. Det er positivt, idet ansvaret for den økonomiske politik påhviler medlemslandene. Erfaringen med den hidtidige koordination af den økonomiske politik i EU har da også vist, at dette grundlæggende princip søges afspejlet i Rådets politikanbefalinger til medlemslandene.

Forordningen om håndhævelsesmekanismer til effektiv korrektion af makroøkonomiske ubalancer i euroområdet forlægges til orientering.

Der arbejdes på en forordning for eurolandene, som udmønter taskforcens anbefaling om håndhævelsesmekanismer under proceduren for uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer, der ultimativt skal kunne føre til sanktioner for eurolandene i tilfælde af gentagen manglende efterlevelse af en henstilling om at iværksætte korrigerende tiltag. Jeg vil henvise til mine tidligere orienteringer af udvalget herom.

FO Regeringen kan – i overensstemmelse med den danske holdning til taskforce-rapporten – generelt støtte de forslag til retsakter, som på basis af de igangværende tekniske drøftelser kan ventes forelagt Økofin med henblik på politisk enighed, herunder forslagene om en bredere makroøkonomisk overvågning.

Regeringen lægger vægt på og arbejder aktivt for, at Rådet får den egentlige beslutningskompetence vedrørende scoreboardet, herunder for så vidt angår listen af indikatorer og fremtidige opdateringer. Vi foretrækker, at den konkrete udmøntning af dette princip sker formelt i forordningen, men kan også gå med til en politisk aftale som et tillæg til forordningen, hvilket et overvejende flertal af lande synes at foretrække.

Regeringen lægger vægt på, at henstillinger om at korrigere ubalancer giver landene fleksibilitet med hensyn til valg af de konkrete politikinstrumenter og ikke er præskriptive i forhold til de præcise midler.

Som jeg nævnte, mener landene generelt, at detaljeringsgraden i Rådets henstillinger bør afspejle ubalancerens karakter og potentielle skadevirkning, hvor detaljeringsgraden vedrørende politikinstrumenter afhænger af, hvor store og alvorlige ubalancer der er tale om. Vi har fra dansk side trukket i retning af, at henstillingernes anbefalinger generelt skal lægge større vægt på målene end på midlerne og således ikke være præskriptive. Løsningen ser ud til at gå klart i denne retning i forhold til Kommissionens oprindelige forslag.

Regeringen er indstillet på at tilslutte sig enighed om ikke-økonomiske håndhævelsesmekanismer, for eksempel offentliggørelse af mulige anbefalinger og henstillinger samt afrapportering til Det Europæiske Råd, gældende for alle EU-lande.

Forslaget til forordning om håndhævelsesmekanismer til effektiv korrektion af makroøkonomiske ubalancer i euroområdet vedrører som sagt kun eurolandene, og derfor har Danmark ikke stemmeret. Regeringen noterer sig støtten til forslaget om økonomiske sanktioner for eurolande.

Med dette forhandlingsoplæg er det min vurdering, at jeg nu har forelagt alle relevante aspekter af forslagene til at styrke det økonomiske samarbejde. Hvis der mod forventning skulle dukke nye elementer op, vender jeg tilbage til udvalget

med henblik på et nyt forhandlingsoplæg. Jeg vil fortsat orientere om arbejdet frem mod marts.

Jeg vil for en god ordens skyld slå fast, at denne reform af det økonomiske samarbejde ikke i sig selv har noget at gøre med initiativet om en konkurrenceevnepagt, som blev fremlagt på Det Europæiske Råd sidste fredag, og at den danske støtte til den ventede kommende politiske enighed om reformen af stabilitets- og vækstpagten med videre på ingen måde forudskikker vores stillingtagen til konkurrenceevnepagten. Den tager vi stilling til, når der fremlægges og udvikles mere konkrete forslag om indholdet og formen, herunder mulighederne for deltagelse af lande uden for euroen.

Pia Olsen Dyhr forstod, at for så vidt angår taskforcens anbefalinger vedrørende en bredere makroøkonomisk overvågning ville finansministeren arbejde inden for det mandat, han havde fået tidligere. Hun bad ham bekræfte fire ting, som var en forudsætning for, at SF gav mandatet:

1. Finanspolitikken skal ses i en helhed, således at man f.eks. tager hensyn til, om et land har et lavt underskud, hvis det har en høj gæld.
2. Det er Rådet, der tager stilling til indikatorerne, ikke Kommissionen.
3. Danmark vil aktivt arbejde for, at 2005-reformen med dens fleksibilitet stadig væk kan bruges, når det drejer sig om at tage hensyn til vækst og beskæftigelse.
4. Sanktioner handler kun om eurolandene.

Hun var sådan set enig med finansministeren i, at det tysk-franske udspil ikke spiller ind i denne sammenhæng, men hvis Tyskland bringer det på bane, vil finansministeren så sige, at det ikke skal ind i denne sammenhæng. Hun ville sikre sig, at Europaudvalget ikke giver regeringen mandat til at arbejde for konkurrenceevnepagten, idet hun gjorde opmærksom på, at SF under ingen omstændigheder kan gå ind for det, pagten indeholder vedrørende pensioner og lønninger. Hvis finansministeren kan bekræfte dette, kunne SF godt gå med til mandatet.

Kim Mortensen var glad for, at finansministeren præciserede, at det tysk-franske udspil ikke er en del af den makroøkonomiske overvågning, og at forhandlingsoplægget ligger inden for det mandat, der tidligere er givet. Når statsministeren siger, at det kan udløse en dansk folkeafstemning om euroen, må han vide noget, Europaudvalgets medlemmer ikke ved. Kim Mortensen pointerede, at det for Socialdemokraterne har været vigtigt, at landene har den nødvendige fleksibilitet, altså at der ikke bliver lagt bindinger på, hvilke virkemidler de må benytte sig af. Desuden skal vi arbejde for, at det bliver præciseret, hvilke typer henstillinger der kan blive tale om. Vi har tidligere peget på, at det ville være godt, at nogle af indikatorerne understøtter EU's 2020 strategi. Kim Mortensen var glad for, at finansministeren bekræftede, at vi stadig væk bevæger os inden for det mandat, der er givet tidligere, men at der nu bliver givet et endeligt mandat. Der kan imidlertid under forhandlingerne dukke nye ting op. Hvis det sker, ville Kim Mortensen gerne have bekræftet, at så vil der ske en fornyet forelæggelse i Europaudvalget. Også hvis det sker under selve rådsmødet.

Line Barfod var lodret imod, at det fremover er Kommissionen, der skal afgøre, om vores økonomiske politik er i orden. Det skal være en demokratisk beslutning i de enkelte lande, om man skal skære ned i den offentlige sektor og skabe stor arbejdsløshed og prøve at trykke lønningerne, eller om man skal komme ud af krisen ved at investere i arbejdspladser.

Niels Helveg Petersen var enig i, at Rådet skal interessere sig for, hvad målene skal være for de enkelte medlemslande, men at der hvad angår midlerne må være fleksibilitet, og at det må være de enkelte medlemslande, som bestemmer midlerne.

Ideen om en konkurrenceevnepagt forekom Niels Helveg Petersen at være noget af det mest uklare, han havde set i lang tid. Det er også uklart, om Tyskland og Frankrig er enige om indholdet. Derfor kan det selvfølgelig ikke komme på tale at indgå i en samlet diskussion på det foreliggende helt løse grundlag.

Pia Adelsteen sagde nej til forhandlingsoplægget.

Hun var i forbindelse med overvågningen specielt imod, at man inddrager arbejdsmarkedspolitikken, skattepolitikken og socialpolitikken.

Der står i samlenotatet, at man lægger op til en analyse af lande, som vurderes at være påvirket af ubalancer, og spurgte, om der var nogen lande, der ikke var det.

Finansministeren gennemgik de fire punkter, Pia Olsen Dyhr havde opstillet, og konkluderede, at svaret er ja.

Med hensyn til den tysk-franske konkurrenceevnepagt sagde han, at vi ikke rigtigt ved, hvad den handler om. Vi er fra dansk side enige i det overordnede sigte, men mener, mange af initiativerne falder inden for de enkelte landes kompetence. Rådsformanden vil nu konsultere landene, og så må vi se, hvad tankerne mere konkret indebærer. Alt, hvad vi foretager os i relation til eventuelle nye initiativer, vil selvfølgelig være i overensstemmelse med vores forbehold. Finansministeren tilføjede, at det er klart, at hvis eurolandene styrker deres interne økonomiske samarbejde, så risikerer vi, at Danmark skubbes længere ud i periferien, så længe vi står uden for euroen. Derved øges omkostningerne ved at stå uden for euroen.

Finansministeren bekræftede over for Kim Mortensen og Pia Olsen Dyhr, at det, vi taler om i forbindelse med en styrket økonomisk samordning, og konkurrenceevnepagten er to forskellige ting. Efter finansministerens vurdering holder vi os inden for det tidligere givne mandat. Skulle der dukke ting op, som ligger uden for, så vendte han naturligvis tilbage til Europaudvalget. Også hvis det skulle ske under selve forhandlingerne.

I svaret til Pia Adelsteen bekræftede finansministeren, at i øjeblikket er de fleste lande inde i proceduren vedrørende for store underskud. Det vil ikke være en enkelt indikator, der afgør sagen, men mange indikatorer, og der må foretages en samlet vurdering.

Pia Olsen Dyhr var glad for finansministerens bekræftelse af, at forhandlingsoplægget lå inden for det mandat, der var givet tidligere. Hun kunne ligesom Kim Mortensen give regeringen mandat under forudsætning af, at hvis

der under mødet skete noget, som ændrede situationen, kontaktede finansministeren Europaudvalget.

I anledning af Enhedslistens bemærkninger pointerede Pia Olsen Dyhr, at det ikke kun er Kommissionen, der tager stilling til de enkelte landes politik. Det er Rådet, der træffer beslutninger, og i Rådet er landenes regeringer repræsenteret, så der er en form for demokrati.

Finansministeren bekræftede dette.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti og Enhedslisten havde ytret sig imod det.

2. Rentebeskatningsdirektivet

– *Orienterende debat*

KOM (2008) 0727

Rådsmøde 3067 – bilag 1 (samlenotat side 14)

KOM (2008) 0727 – bilag 3 (Supplerende grundnotat af 25/2-09)

KOM (2008) 0727 – bilag 2 (Grundnotat af 11/12-08)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 360, senest behandlet i EUU 27/11-09)

EUU alm. del (08) – bilag 138 (behandlet i EUU 28/11-08)

EUU alm. del (072) – bilag 289 (side 799, Kommissionens fremskridtsrapport behandlet i EUU 9/5-08)

Dagsordenspunkt: Det ungarske formandskab ventes at ville arbejde videre med pakken af initiativer vedrørende det administrative skattesamarbejde i EU, herunder en ændring af rentebeskatningsdirektivet og antisvigtafaler med tredjelande.

Der ventes på Økofin orienterende drøftelser om disse sager, med henblik på at formandskabet kan vurdere mulighederne for fremskridt mod politisk enighed om først rentebeskatningsdirektivet og dernæst antisvigtafalerne med tredjelande.

Rentebeskatningsdirektivet fra 2003 skal sikre beskatningen af opsparingsindkomst, som betales fra banker og andre finansielle institutter i et EU-land til en person i et andet EU-land. Hovedreglen er, at beskatning sikres gennem automatisk udveksling af information mellem skattemyndigheder.

Luxembourg og Østrig har en overgangsordning, hvor de ikke deltager i automatisk informationsudveksling om rentebetalinger. Ordningen indebærer, at disse lande opkræver kildeskat af renteindtægter til rentemodtagere i andre EU-lande med provenudeling med rentemodtagers bopælsland, indtil en række tredjelande – det er Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino – udveksler information på anmodning.

Direktivet har en revisionsbestemmelse, hvorefter Kommissionen hvert tredje år skal aflægge rapport til Rådet om, hvordan direktivet virker og eventuelt foreslå ændringer af direktivet.

Kommissionen fremsatte på den baggrund i 2008 et forslag om en ændring af rentebeskatningsdirektivet. Forslaget medfører primært nogle ændringer af teknisk karakter, som har til formål at lukke muligheder for at omgå direktivet.

Der er enighed blandt medlemslandene om selve de tekniske ændringer af rentebeskatningsdirektivet. Men det har hidtil vist sig vanskeligt at få direktivet vedtaget, hvilket skal ses i lyset af, at sagen er relateret til indgåelse af antisvigtafaler med Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino.

Østrig og Luxembourg ønsker en ny overgangsordning i forbindelse med den foreslåede revision af direktivet i tillæg til den allerede eksisterende, så disse lande først bliver omfattet af det ændrede direktiv, når EU har fået gennemført de

19. Europaudvalgsmøde 11/2-11

samme tekniske ændringer af de eksisterende rentebeskatningsaftaler med tredjelande, som blev indgået i forbindelse med det gældende direktiv.

Diskussionen om dette forslag er refereret nedenfor under dagsordenens punkt 3.

3. Antisvigaftale med Liechtenstein og andre tredjelande

– *Orienterende debat*

KOM (2008) 0839

Rådsmøde 3067 – bilag 1 (samlenotat side 20)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 408 (side 360, senest behandlet i EUU 12/5-10)

EUU alm. del (09) – bilag 57 (side 81 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 16/10-09)

Finansministeren: En ændring af rentebeskatningsdirektivet er relateret til indgåelse af antisvigaftaler med Liechtenstein, Schweiz, Andorra, Monaco og San Marino. Antisvigaftalerne skal medføre, at de nævnte tredjelande og EU-landene skal yde hinanden gensidig bistand med bekæmpelse af skattesvig gennem udveksling af oplysninger på anmodning til brug i alle skattesager – herunder ved at udveksle renteoplysninger og andre bankoplysninger.

Efter mandat fra 2006 er Kommissionen blevet enig med Liechtenstein om en sådan antisvigaftale.

I forlængelse heraf ønsker Kommissionen et mandat til at forhandle med Schweiz, Andorra, Monaco og San Marino om en ændring af de gældende antisvigaftaler.

Luxembourg og Østrig ventes dog kun at ville acceptere antisvigaftalerne med tredjelande, hvis de som nævnt samtidig kan få ændret deres nuværende overgangsordning i rentebeskatningsdirektivet. Men det lægger forslaget ikke op til. Baggrunden er altså, at Luxembourg og Østrig forsøger at undgå at skulle overgå til automatisk informationsudveksling – selv om alle andre EU-lande gør det – når Liechtenstein og Schweiz og de andre tredjelande går over til informationsudveksling efter anmodning, så de først skal skifte til automatisk informationsudveksling, når Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino også accepterer automatisk informationsudveksling. Det vil – set fra samtlige de øvrige medlemslandes perspektiv – være et tilbageskridt, og det vil i øvrigt være et brud med de eksisterende aftaler og med rentebeskatningsdirektivet.

Schweiz har på forhånd tilkendegivet, at man ikke vil acceptere automatisk informationsudveksling. Luxembourgs og Østrigs ønske vil altså reelt betyde, at deres nuværende overgangsordning bliver af permanent karakter.

Vi kan fra dansk side støtte vedtagelsen af det forslag til ændring af rentebeskatningsdirektivet, som indebærer visse tekniske ændringer, men vi er imod Østrigs og Luxembourgs ønske om en ny overgangsordning til disse ændringer.

Det er for mig helt naturligt, at man som medlemsland er underlagt forpligtigelser i et videre omfang over for de øvrige medlemslande i forhold til ikke-medlemslande.

Niels Helveg Petersen kunne tilslutte sig regeringens holdning. Han betegnede det som meget farligt og forkasteligt, at Luxembourg og Østrig udøvede gidseltagning og blokerede, fordi man ønsker at fastholde sine undtagelser.

Finansministeren delte Niels Helveg Petersens betragtninger om det forargelige i, at Luxembourg og Østrig stritter imod. Vi er imod at permanentgøre deres undtagelser.

4. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 24.-25. marts 2011

a) EU 2020: Anbefalinger vedr. makroøkonomiske og strukturelle udfordringer

– *Rådskonklusioner*

KOM (2011) 0011

Rådsmøde 3067 – bilag 1 (samlenotat side 24)

Det Europæiske Råd 4/2-11 - bilag 6 (konklusioner af 4/2-11)

EU-note (10) - E 31 (notat af 1/2-10 fra den økonomiske konsulent)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. Del (10) – bilag 246 (Senest behandlet i EUU 14/1-11)

(foreløbigt referat)

EUU alm. del (09) - bilag 490 (side 1489 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 9/7-10)

b) Udnævnelse af nyt direktionsmedlem i Den Europæiske Centralbank

– *Rådsindstilling til Det Europæiske Råd*

Rådsmøde 3067 – bilag 1 (samlenotat side 28)

Finansministeren nævnte ikke dette punkt.

Pia Adelsteen bad om et notat om, hvad tilbagetrækningsalderen er i de forskellige EU-lande, og hvad erhvervsfrekvensen er.

Hun henviste til, at der i samlenotatet står: "Der er enighed om, at det er nødvendigt med en arbejdsmarkedspolitik, der gør det at arbejde mere attraktivt og får flere ledige i arbejde."

NOT **Finansministeren** lovede at oversende en oversigt over tilbagetrækningsalderen og erhvervsfrekvensen.

5. Implementering af stabilitets- og vækstpakten - Vurdering af effektive tiltag foretaget af Danmark, Bulgarien, Cypern og Finland

– Rådskonklusioner

KOM (2011) 0022

Rådsmøde 3067 – bilag 1 (samlenotat side 30)

SEK (2010) 0743 – bilag 1 (forslag til Rådets afgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud i Danmark)

SEK (2010) 0744 – bilag 1 (Rådets henstilling om et uforholdsmæssigt stort underskud i Danmark)

EUU alm. del (09) – svar på spørgsmål 79

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 490 (side 1505, senest behandlet i EUU 9/7-10)

Finansministeren: Økofin skal foretage en vurdering af, om der er gennemført effektive tiltag til efterlevelse af Rådets henstillinger i Danmark, Bulgarien, Cypern og Finland. Det er normal procedure seks måneder efter vedtagelsen af henstillingerne.

EU-Kommissionen fremlagde den 27. januar sin vurdering af, hvorvidt Danmark har gennemført finanspolitiske tiltag til efterlevelse af EU-henstillingen fra 13. juli 2010.

Kommissionen vurderer, at Danmark har fulgt anbefalingerne om at implementere de planlagte finanspolitiske lempelser i 2010 og påbegynde konsolideringen i 2011, samt at Danmark vil kunne efterleve den anbefalede finanspolitiske stramning. Kommissionen vurderer, at Danmarks økonomisk-politiske tiltag medfører en gennemsnitlig årlig finanspolitisk konsolidering på ca. ½ pct. af BNP i perioden 2011-2013.

Kommissionen konstaterer også, at Danmark allerede har implementeret tiltagene i genopretningsaftalen, og at finansloven for 2011 bekræfter regeringens gennemførelse af en begrænsning i væksten i det offentlige forbrug.

Kommissionen bemærker desuden, at regeringens forslag til en tilbagetrækningsreform vil indebære en engangsomkostning i 2012 i kraft af tilbagebetaling af de indbetalte efterlønsbidrag, men at denne engangsudgift, som er en konsekvens af reformen, ikke vil have betydning for at bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP i 2013.

Konklusionen er altså, at EU-Kommissionen vurderer, at Danmark har gennemført finanspolitiske tiltag i overensstemmelse med EU-henstillingen.

Jeg er tilfreds med Kommissionens vurdering af, at Danmark lever op til de europæiske spilleregler, efterlever henstillingen og gennemfører de anbefalede strukturelle budgetforbedringer.

Det er min klare forventning, at Rådet vil være enig med Kommissionen. Man vil fra EU's side løbende vurdere, om vi fortsat lever op til henstillingen.

Rådet ventes også at være enig i Kommissionens vurdering af, at Bulgarien, Cypern og Finland efterlever deres henstillinger, om end der vurderes at være risici knyttet til Cypers fulde efterlevelse af henstillingen fremadrettet.

Endelig kan det nævnes, at der muligvis vil være en kritisk drøftelse af Polen og Ungarn. Disse to lande vurderedes tidligere at være på sporet i forhold til deres henstillinger, men der vurderes nu at være klare risici. Kommissæren har derfor skrevet breve til de to landes finansministre og anmodet om, at de fremlægger de nødvendige konkrete finanspolitiske stramninger. Kommissionen har varslet, at det ellers kan blive nødvendigt at konkludere, at de to lande ikke efterlever deres henstillinger i tilstrækkelig grad, og derfor vedtage nye henstillinger med fastholdte frister, men formentlig højere strammingskrav.

6. Forberedelse af G20-finansministermøde den 17.-18. februar 2011

- *Forberedelse af fælles EU-holdning (Terms of References)*

Rådsmøde 3067 – bilag 1 (samlenotat side 37)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (10) – bilag 67 (side 60, orientering om G20-møde
22-23/10-10 på EEU-møde 15/10-10)

EUU alm. del (10) – bilag 133 (side 232, opfølgning på G20-
møde 11-12/11-10 på EEU-mødet 12/11-10)

Finansministeren nævnte ikke dette punkt.

7. Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2009

– Rådshenstilling

Rådsmøde 3067 – bilag 1 (samlenotat side 43)

EUU alm. Del (10) – bilag 145 (notat fra Rigsrevisionen af 17/12-10)

EUU alm. Del (10) – bilag 249 (Finansudvalgets udtalelse af 10/2-11)

EUU alm. del (10) – bilag 68 (Revisionsrettens meddelelse om årsberetning for 2009)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag 133 (side 227, senest behandlet i EUU 12/11-10)

Finansministeren: Punkt 7 handler om dechargeproceduren.

Rådet forventes at vedtage sin henstilling til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet for 2009.

Det er Parlamentet, der træffer afgørelsen om decharge, hvilket forventes at ske i slutningen af april.

Rådets henstilling er udarbejdet med udgangspunkt i Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2009. I udkastet til henstilling anbefaler Rådet, at der meddeles Kommissionen decharge for gennemførelse af budgettet. Henstillingen indeholder derudover en lang række bemærkninger og anbefalinger af såvel generel som sektorspecifik karakter.

Kommissionen skal efterfølgende træffe foranstaltninger til at efterkomme bemærkningerne i såvel Parlamentets afgørelse som Rådets henstilling om decharge.

I den del af revisionserklæringen, der omhandler regnskabernes rigtighed, anfører Revisionsretten, at regnskabet i alt væsentligt giver et retvisende billede af EU's indtægter og udgifter samt finansielle stilling. Der er – for tredje år i træk – tale om en positiv erklæring uden forbehold.

Hvad angår revisionserklæringen om de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet, har Retten heller ikke i år set sig i stand til at afgive en positiv erklæring for alle de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed – og dermed betalingerne – som helhed.

Retten afgiver en positiv erklæring for de underliggende betalinger vedrørende EU's egne indtægter og udgiftsgrupperne "Økonomiske og finansielle anliggender" samt "Administrationsudgifter og andre udgifter". Retten konkluderer, at transaktionerne på disse områder er uden væsentlig fejlføremst, idet der skønnes at være fejl i under 2 pct. af betalingerne. Eller sagt med andre ord: Mindst 98 pct. af betalingerne på disse områder er fejlfri.

Retten afgiver en negativ erklæring om de underliggende betalinger på de resterende udgiftsområder. På disse politikområder skønner Retten, at der er fejl i over

2 pct. af betalingerne, hvorved fejlfrekvensen ligger over det af Retten definerede acceptable niveau.

Udviklingen i fejlfrekvensen på de to tunge udgiftsområder, hvor forvaltningen er delt mellem Kommissionen og medlemsstaterne, er præget af modsatrettede tendenser.

Fejlfrekvensen på området "Landbrug og naturressourcer" er noget højere end i 2008, hvor den mest sandsynlige fejlfrekvens lå under 2 pct. Kommissionen vurderer dog, at fejlfrekvensen fortsat svinger omkring de 2 pct. De fleste fejl skyldes, at tilskudsmodtagerne havde overanmeldt det støtteberettigede areal.

Fejlfrekvensen er fortsat størst på området "Samhørighed", der omfatter EU's strukturfondsforanstaltninger. Dette politikområde har stadig en skønnet fejlfrekvens på over 5 pct. De fleste fejl skyldes manglende støtteberettigelse, herunder særligt manglende overholdelse af reglerne for indgåelse af offentlige aftaler.

Der er imidlertid sket et betydeligt fald i fejlfrekvensen vedrørende de udgifter, som medlemsstaterne har attesteret over for Kommissionen under samhørighedsområdet. Det drejer sig om de såkaldte mellemiggende og endelige udbetalinger. Retten vurderer, at mindst 3 pct. af disse udgifter ikke burde have været godtgjort. Det tilsvarende tal for 2008 var 11 pct.

På denne baggrund skønner Retten, at revisionsresultaterne for 2009 bekræfter de seneste års fortsatte fald i den mest sandsynlige fejlfrekvens i betalingerne som helhed, idet stigningen i fejlfrekvensen inden for "Landbrug og naturressourcer" mere end opvejes af faldet i fejlfrekvensen inden for "Samhørighed".

Retten kan hermed – for første gang nogen sinde – konkludere, at den mest sandsynlige fejlfrekvens for betalingerne som helhed ligger mellem 2 pct. og 5 pct.. Eller sagt med andre ord: Mindst 95 pct. af alle betalinger, der blev foretaget i 2009, er fejlfri.

Retten's årsberetning indeholder i øvrigt ingen kritiske bemærkninger om Danmark.

Det er 16. år i træk, at Retten afgiver en revisionserklæring med væsentlige forbehold. Det er klart utilfredsstillende.

Omvendt er det positivt, at Revisionsretten bekræfter, at det går den rette vej.

FO På den baggrund og i tråd med den linje, vi hidtil har lagt, agter regeringen at tilslutte sig Rådets henstilling til Parlamentet om, at der gives Kommissionen discharge for gennemførelsen af budgettet for 2009.

Den fungerende formand nævnte, at der var kommet et hørings svar fra Finansudvalget, som var omdelt.

Kim Mortensen delte finansministerens betænkeligheder ved, at der stadig væk er mangler. Han kunne godt tænke sig en mere detaljeret fremlæggelse af, hvilke lande der især har problemer.

Socialdemokraterne kan støtte forhandlingsoplægget.

Line Barfod gik imod en godkendelse af budgetgennemførelsen.

Niels Helveg Petersen kunne tilslutte sig regeringens forhandlingsoplæg. Der er sket betydelige fremskridt, men Danmark må stadig være et af de lande, der går i spidsen for, at der skal være orden i sagerne.

Pia Adelsteen sagde nej til forhandlingsoplægget og pegede på, at 2 pct. af EU's budget svarer til, hvad Danmark bidrager med til EU.

Finansministeren erklærede sig enig i det, Kim Mortensen og Niels Helveg Petersen sagde. Det er selvfølgelig uacceptabelt med alle de fejl, og vi må gøre, hvad vi kan, for at sikre, at der er så få fejl som overhovedet muligt. Når vi næste gang skal ind i dechargeproceduren, er Danmark formandsland, så vi skal naturligvis udnytte vores muligheder for at styrke processen.

Han var enig med Kim Mortensen i, at jo mere detaljeret vi kunne gøre rede for, hvordan de enkelte lande opførte sig, jo bedre. Så han ville gerne give tilsagn om, at vi vil prøve at få belyst, om det er bestemte lande eller bestemte typer af politikområder, det drejer sig om.

Pia Olsen Dyhr kunne tilslutte sig det, Kim Mortensen og Niels Helveg Petersen sagde, og kunne også give mandat.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti og Enhedslisten havde ytret sig imod det.

8. Retningslinjer for EU-budgettet i 2012

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3067 – bilag 1 (samlenotat side 53)

EUU alm. Del (10) – bilag 249 (Finansudvalgets indstilling af 10/2-11)

Finansministeren: Det er fast procedure, at Økofin drøfter de overordnede prioriteter for næste års fællesskabsbudget, inden Kommissionen i maj fremlægger sit budgetforslag.

Rådets prioriteter for 2012-budgettet omhandler primært tværgående principielle synspunkter.

Retningslinjerne forventes blandt andet at nævne, at EU's budget for 2012 skal afspejle de konsolideringsbestrebelse, der pågår i medlemslandene, samt at der ikke skal inddrages forhold i budgetforhandlingerne, der ikke er direkte knyttet hertil.

Hvis der kommer en drøftelse af retningslinjerne, vil jeg især fremhæve disse elementer.

Jeg forventer i øvrigt, at der vil være opbakning fra alle medlemslande til retningslinjerne.

Pia Adelsteen spurgte, om man kunne forvente, at EU udviste tilbageholdenhed med hensyn til budgettet for 2012, når man beder landene om at holde igen på deres budgetter.

Finansministeren var enig med Pia Adelsteen i, at EU skal være tilbageholdende med hensyn til budgettet for 2012. Det mente han også, Rådet havde givet klare politiske tilkendegivelser om.